

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0033/2009

28.1.2009

MIETINTÖ

Naton merkityksestä EU:n turvallisuusjärjestelmässä
(2008/2197(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Ari Vatanen

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	12
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	16
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	17

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Naton merkityksestä EU:n turvallisuusjärjestelmässä
(2008/2197(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Naton 16. joulukuuta 2002 antaman yhteisen julistuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan,
- ottaa huomioon Washingtonissa 4. huhtikuuta 1949 allekirjoitetun Pohjois-Atlantin sopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen, jonka jäsenvaltioiden suuri enemmistö on ratifioinut,
- ottaa huomioon EU:n ja Naton välisiä pysyviä suhteita koskevan kattavan kehyksen, josta EU:n neuvoston pääsihteeri / yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja Naton pääsihteeri sopivat 17. maaliskuuta 2003,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan turvallisuusstrategian,
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston Bukarestin huippukokouksessa 3. huhtikuuta 2008 antaman julistuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion 11. joulukuuta 2007 ja 16. kesäkuuta 2008 Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) antamat kertomukset,
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 Euroopan unionin turvallisuusstrategiasta¹, 16. marraskuuta 2006 Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa², 25. huhtikuuta 2007 transatlanttisista suhteista³, 5. kesäkuuta 2008 Euroopan turvallisuusstrategian ja ETPP:n täytäntöönpanosta⁴ ja 5. kesäkuuta 2008 tulevasta EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksesta⁵ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

¹ EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

³ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 670.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0255.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0256.

- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A6-0033/2009),
- A. katsoo, että EU ja Nato perustuvat yhteisille arvoille (vapaus, demokratia, ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate) ja että ne ovat koko olemassaolonsa ajan pyrkineet estämään sotia Euroopan alueella,
- B. ottaa huomioon, että YK:n peruskirjan mukaan päävastuu rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä maailmassa on YK:n turvallisuusneuvostolla; ottaa huomioon, että peruskirja on Naton perustamisen oikeusperusta; katsoo, että allekirjoittamalla Pohjois-Atlantin sopimuksen Naton jäsenvaltiot vahvistivat luottavansa peruskirjan tavoitteisiin ja periaatteisiin ja sitoutuvansa pidättäytymään kansainvälisissä suhteissaan voiman käytöstä tai sillä uhkaamisesta, jos se ei ole Yhdistyneiden kansakuntien tarkoitusten mukaista,
- C. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot tunnustavat YK:n järjestelmän kansainvälisten suhteiden perustavalaatuisiksi puitteiksi; ottaa huomioon, että ne ovat yhä sitoutuneet rauhan säilyttämiseen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseen Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden sekä Helsingin päätösasiakirjan periaatteiden ja Pariisin peruskirjan tavoitteiden mukaisesti sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteen, ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen kehittämiseen ja vakiinnuttamiseen; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot ovat asettaneet ensisijaiseksi tavoitteekseen toimet, joilla uudistetaan ja lujitetaan Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmää, jotta se kykenisi hoitamaan velvollisuutensa ja toimimaan tehokkaasti etsittäessä ratkaisuja kansainvälisiin haasteisiin ja käsiteltäessä keskeisiä uhkia,
- D. ottaa huomioon, että Nato muodostaa Euroopan turvallisuuden ytimen ja että EU:lla on riittävästi mahdollisuuksia tukea sen toimintaa, jolloin Euroopan puolustusvoimavarojen lujittaminen ja yhteistyön syventäminen hyödyttävät kumpaakin organisaatiota,
- E. katsoo, että Nato on demokraattisten valtioiden välinen järjestö, jossa siviilit tekevät päätöksiä, joita armeija toimeenpane,
- F. toteaa, että 94 prosenttia EU:n kansalaisista on Naton jäsenvaltion kansalaisia ja EU:n 27 jäsenvaltiosta 21 on Naton jäseniä ja Naton 26 jäsenestä 21 on EU:n jäseniä ja Turkki, Naton pitkäaikainen jäsen, on EU:n jäsenehdokka,
- G. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto teki vuosina 2007 ja 2008 ETPP:n alalla tärkeitä päätöksiä, joiden tavoitteena on parantaa edelleen unionin omia operatiivisia valmiuksia; ottaa huomioon, että kun odotettu Lissabonin sopimus tulee voimaan, ETPP:n alalla otetaan käyttöön tärkeitä innovaatioita, joilla eurooppalaisesta yhteistyöstä tällä alalla tulee johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa,
- H. katsoo, että EU:n ja Naton on kehitettävä yhteistyötään ja annettava mahdollisuus maksimoida kummankin organisaation voimavarat ja varmistaa tehokas yhteistyö lopettamalla institutionaalinen kinastelu,
- I. katsoo, että vaikka Nato on tällä hetkellä se keskustelufoorumi, jossa käsitellään yhteisiä sotilaallisia operatioita, joihin eurooppalaisia ja amerikkalaisia joukkoja osallistuu, ja

luonnollinen valinta tällaisia operaatioita varten, vastuu rauhasta ja turvallisuudesta on viime kädessä Yhdistyneillä kansakunnilla,

- J. ottaa huomioon, että ETPP:n operaatioiden käyttöön annetut joukot ja välineet ovat suurin piirtein samat kuin Naton operaatioiden käyttöön annetut joukot ja välineet,
- K. ottaa huomioon, että Nato ei kokonaisuutena osallistu ETPP:n operaatioihin; ottaa huomioon, että ryhtyessään tällaisiin operaatioihin EU päättää niin kutsutun "Berliini plus" -järjestelmän kautta, haluaako se turvautua Naton rakenteisiin ja valmiuksiin vai ei,
- L. toteaa, että EU:n ja Naton yhteistyö "Berliini plus" -järjestelyjen puitteissa ei ole toiminut tähän saakka tyydyttävästi, koska jäljellä on ratkaisemattomia ongelmia, jotka johtuvat siitä, että jotkut maat ovat Naton jäseniä mutta eivät EU:n jäseniä,
- M. katsoo, että "Berliini plus" -järjestelmän ulkopuolella Nato ja EU:n olisi taattava tehokas kriisinhallinta ja työskenneltävä paremmin yhdessä, jotta voitaisiin määritellä paras tapa reagoida Afganistanin ja Kosovon kaltaisiin kriiseihin,
- N. katsoo, että EU:n ja Naton välisiä suhteita olisi parannettava molempien järjestöjen taholta niin, että EU liittäisi eurooppalaiset Natoon kuulumattomat valtiot, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita, tiiviimmin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan ja Nato liittäisi Natoon kuulumattomat EU:n jäsenvaltiot läheisemmin EU:n ja Naton välisiin neuvotteluihin; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltain välisiä suhteita pitäisi vahvistaa,
- O. katsoo, että vaikka Naton ja EU:n laajentumisprosessit poikkeavat toisistaan, niiden pitäisi tukea toisiaan ja olla koordinoituja Euroopan mantereen vakauden ja vaurauden takaamiseksi,
- P. katsoo, että EU:n ja Naton välisten suhteiden tärkeänä tehtävänä on tukea kansallisia kehittämistoimia ja tarjota sotilaallisia voimavaroja kriisinhallintaan toisiaan vahvistavalla tavalla, mikä omalta osaltaan edistää ensisijaista tehtävää, joka on jäsenvaltioiden alueellisten puolustus- ja turvallisuusetujen suojaaminen,
- Q. katsoo, että EU:n ja Naton välisiä synergiaetuja tiettyjen sotilaallisten voimavarojen osalta voitaisiin parantaa yhteisillä kokeiluhankkeilla,
- R. katsoo, että Euroopan yhteinen puolustus perustuu tavanomaisten aseiden ja ydinaseiden yhdistelmään, jota olisi pitänyt muokata perusteellisemmin muuttuvan turvallisuustilanteen mukaan,
- S. ottaa huomioon, että sekä EU että Nato arvioivat parhaillaan uudelleen turvallisuusstrategioitaan (Euroopan unionin turvallisuusstrategia ja Naton turvallisuutta koskeva julistus),
- T. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa annetaan kaikkien jäsenvaltioiden siviili- ja sotilasresurssit ETPP:n käyttöön, määrätään pysyvästä rakenteellisesta yhteistyöstä puolustuksen alalla nopeammin etenevien jäsenvaltioiden ryhmän kesken, velvoitetaan jäsenvaltiot asteittain parantamaan sotilaallisia voimavarojaan, laajennetaan Euroopan

puolustusviraston roolia, velvoitetaan jäsenvaltiot auttamaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta valtiota (sanotun kuitenkin vaikuttamatta tiettyjen valtioiden puolueettomuuteen tai toisten Nato-jäsenyyteen), ajantasaistetaan EU:n tavoitteita (Petersbergin tehtävät) siten, että ne kattavat terrorismin torjunnan, ja lopuksi korostetaan vastavuoroista yhteisvastuullisuutta terrori-iskun tai luonnonkatastrofin tapauksessa,

Strateginen yleiskatsaus

1. painottaa sitä, että EU:n tarkoituksena on rakentaa rauhaa rajojensa sisä- ja ulkopuolella sitoutumalla toimivaan monenvälisyyteen ja YK:n peruskirjaan sen kirjaimen ja hengen mukaisesti; toteaa, että tehokas turvallisuusstrategia edistää demokratiaa ja perusoikeuksien suojelua; panee toisaalta merkille, että puutteellinen turvallisuusstrategia johtaa tarpeettomaan inhimilliseen kärsimykseen; katsoo, että EU:n mahdollisuudet rakentaa rauhaa riippuvat oikean turvallisuusstrategian tai -politiikan kehittamisestä, mukaan luettuna valmiudet itsenäisiin toimiin ja tehokas ja täydentävä suhde Natoon;
2. kehottaa siksi Euroopan unionia edelleen toteuttamaan operaatioita siten, että samalla turvataan ETPP:n suurempi kestävyys, jotta voidaan ehkäistä konflikteja, edistää vakautta ja viedä apua sitä tarvitseville EU:n jäsenvaltioiden yksimielisyyden pohjalta tai rakenteellisen yhteistyön puitteissa; usko, että EU:n ja Naton on edelleen kehitettävä kattava lähestymistapa kriisinhallintaan;
3. tunnustaa, että yli 27 jäsenvaltion etujen moninaisuus – toisin sanoen EU:n mosaiikkimainen rakenne – antaa unionille ainutlaatuisen luonteen ja mahdollisuuden puuttua asioihin, toimia välittäjänä ja viedä apua eri puolille maailmaa; vaatii, että EU:n nykyisiä kriisinhallintavälineitä kehitetään edelleen, ja kehottaa lisäämään EU:n jäsenvaltioiden nykyisten sotilaallisten valmiuksien integraatiota, kustannustehokkuutta ja sotilaallista tehokkuutta, koska vasta sitten unioni voi koota riittävästi joukkoja ja hyödyntää ainutlaatuisia taitojaan konfliktien ehkäisyssä ja ratkaisussa ja täydentää laajoja siviilikriisinhallintamekanismejaan;
4. kannattaa voimakkaasti EU:n jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuullisuuden lisäämistä kehitettäessä yhteisiä turvallisuus- ja puolustusstrategioita;
5. on vakuuttunut siitä, että vahvan ja elävän transatlanttisen kumppanuuden avulla voidaan parhaiten taata Euroopan turvallisuus ja vakaus sekä demokratian, ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja hyvän hallintotavan periaatteiden kunnioitus;
6. on vakuuttunut siitä, että demokraattiset vapaudet ja oikeusvaltion periaate ovat ratkaisu ihmisten pyrkimykseen ympäri maailmaa; usko, ettei mitään maata tai kansakuntaa saisi jättää tämän kehityksen ulkopuolelle, koska jokaisella ihmisellä on oikeus asua demokratiassa ja oikeusvaltiossa;
7. suhtautuu myönteisesti Euroopan turvallisuusstrategian päivittämiseen osana Euroopan unionin sitoumusta määritellä Euroopan turvallisuusedut ja suojella niitä sekä lujittaa toimivaa monenvälisyyttä ja tarjota siten unionille strategia 2000-luvun uhkia vastaan; toteaa, että EU:n ja Naton todellinen, kattava ja demokraattinen yhteisymmärrys on keskeinen osatekijä toteutettaessa tätä strategiaa, jonka perustana on EU:n ja

Yhdysvaltain turvallisuutta koskeva yhteisymmärrys, joka kuvastaa näiden yhteisiä arvoja, tavoitteita ja painopisteitä ja erityisesti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden ensisijaisuutta;

8. painottaa edellä mainitun olevan entistä tärkeämpää Kaukasian viimeaikaisten tapahtumien, Naton Eurooppaa koskevan lähestymistavan kehityksen, Yhdysvaltain johtajanvaihdoksen ja Naton strategisen toiminnan tarkistuksen alkamisen valossa;
9. esittää, että EU:n ja Naton turvallisuusstrategioiden samanaikaisten tarkistusten olisi oltava paitsi täydentäviä myös lähentyviä ja kummassakin olisi otettava toisen mahdollisuudet asianmukaisesti huomioon;
10. on sitä mieltä, että sekä Natossa että EU:ssa tulisi hyväksyä pitkän aikavälin yhteiseksi tavoitteeksi sitoutuminen turvallisemman maailman rakentamiseen YK:n peruskirjan hengen ja kirjaimen mukaisesti niin omille kansalaisille kuin muillekin ja niiden pitäisi myös aktiivisesti ehkäistä yhä paljon inhimillistä kärsimystä aiheuttavia massajulmuuksia ja alueellisia konflikteja ja reagoida niihin;
11. on sitä mieltä, että kaikkien demokratioiden pitäisi yhdistää voimavaransa vakauden ja rauhan rakentamiseksi Yhdistyneiden kansakuntien alaisuudessa; pahoittelee, että kylmän sodan aikainen puolueettomuusajatus heikentää demokratioiden liittoutumaa epädemokraattisten valtioiden tai vielä kehittymättömien demokratioiden eduksi; pahoittelee, että eräät jäsenvaltiot ovat puolueettomuuden nimissä luopuneet velvollisuudestaan osallistua demokraattisen maailman arvojen ja vapauksien suojeluun;
12. tunnustaa, että turvallisuus ja kehitys ovat toisistaan riippuvaisia ja että ei ole olemassa selkeää tapahtumien järjestystä, jonka avulla konfliktialueilla voidaan saavuttaa kestävä kehitys; huomauttaa, että käytännössä kaikkia välineitä käytetään samanaikaisesti; kehottaa siksi komissiota tutkimaan edelleen sotilaallisten toimien ja siviilitoimien järjestyksen merkitystä konfliktialueilla ja sisällyttämään havaintonsa turvallisuutta ja kehitystä koskeviin toimintalinjoihinsa;

Naton ja EU:n turvallisuusjärjestelmän välinen suhde

13. tunnustaa Naton perustavalaatuisen roolin Euroopan turvallisuusjärjestelmässä niin menneisyydessä kuin tänäkin päivänä; toteaa, että suurimmalle osalle EU:n jäsenvaltioista, jotka ovat myös Naton jäseniä, Nato on niiden yhteisen puolustuksen perusta ja että koko Euroopan turvallisuus, riippumatta sen valtioiden omaksumista kannoista, hyötyy yhä transatlanttisen liittouman olemassaolosta; on siten sitä mieltä, että EU:n tuleva yhteinen puolustus on järjestettävä mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä Naton kanssa; katsoo, että Yhdysvaltain ja EU:n on syytä tehostaa kahdenvälisiä suhteitaan ja laajentaa niitä rauhan ja turvallisuuden kannalta keskeisiin kysymyksiin;
14. toteaa, että nyky maailman turvallisuusriskeille ovat yhä enemmän luonteenomaisia sellaiset ilmiöt kuin kansainvälinen terrorismi, joukkotuhoaseiden leviäminen, romahtaneet valtiot, sitkeät konfliktit, järjestäytynyt rikollisuus, tietoverkkouhat, ympäristön heikkeneminen ja siihen liittyvät turvallisuusriskit, luonnonkatastrofit ja muut katastrofit ja että nämä edellyttävät yhä tiiviimpää kumppanuutta ja keskittymistä EU:n ja

Naton keskeisten voimavarojen lujittamiseen sekä koordinoinnin tiivistämistä suunnittelun, teknologian, välineiden ja koulutuksen alalla;

15. korostaa ETPP:n kasvavaa merkitystä, koska sen avulla voidaan parantaa EU:n kykyä käsitellä 2000-luvun turvallisuusuhkia erityisesti yhdistetyillä siviili- ja sotilasoperaatioilla ja kriisinhallintatoimilla, jotka ulottuvat tiedusteluun perustuvista kriisinehkäisytoimista turvallisuusalan uudistuksiin, poliisi- ja oikeuslaitoksen uudistuksiin sekä sotilaalliseen toimintaan;
16. on sitä mieltä, että EU ja Nato voisivat vahvistaa toisiaan välttämällä kilpailua ja syventämällä kriisinhallintaoperaatioiden yhteistyötä käytännön työnjaon pohjalta; katsoo, että päätöksen siitä, kumman organisaation olisi sijoitettava joukkoja, olisi perustuttava kummankin organisaation ilmaisemaan poliittiseen tahtoon, operatiivisiin tarpeisiin ja poliittiseen legitimiin itse paikalla sekä niiden kykyyn saada aikaan rauha ja vakaus; huomauttaa, että yhteistyö Euroopan unionin uuden turvallisuusstrategian ja Naton uuden strategisen perusnäkökuvan valmistelussa on erittäin tärkeää kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi;
17. on sitä mieltä, että EU:n on kehitettävä omia turvallisuus- ja puolustusvoimavarojaan, jolloin voidaan parantaa vastuun jakamista Naton muiden kuin eurooppalaisten jäsenten kanssa ja vastata asianmukaisesti niihin turvallisuushaasteisiin ja -uhkiin, jotka koskevat vain EU:n jäsenvaltioita;
18. kehottaa EU:ta kehittämään turvallisuusstrategiansa välineitä, jotka ulottuvat diplomaattisten kriisien ehkäisemisestä sekä talous- ja kehitysavusta aina vakautuksen ja jälleenrakennuksen alalla käytettäviin siviiliresursseihin sekä sotilaallisiin keinoihin; katsoo lisäksi, että "pehmeän vallankäytön" välineitä olisi käytettävä strategisesti Euroopan unionin lähialueilla;
19. huomauttaa, että on parannettava "Berliini plus" -järjestelmää, joka antaa EU:lle mahdollisuuden käyttää Naton rakenteita ja valmiuksia, jotta molemmat järjestöt voisivat tarttua ja tuoda helpotusta nykyisiin kriiseihin, jotka edellyttävät monipuolista siviili- ja sotilastoimintaa; pitää siten tarpeellisenä, että Naton ja EU:n välistä suhdetta kehitetään edelleen luomalla pysyviä yhteisiä yhteistyörakenteita siten, että samalla kunnioitetaan kummankin organisaation itsenäistä ja riippumatonta luonnetta eikä suljeta ulkopuolelle sellaisia Naton jäseniä ja sellaisia EU:n jäsenvaltioita, jotka haluavat olla mukana;
20. kehottaa Turkkiä lopettamaan EU:n ja Naton välisen yhteistyön estämisen;
21. kehottaa EU:ta Euroopan turvallisuutta ja puolustusta käsittelevää valkoista kirjaa kehitettäessä myös arvioimaan unionin ulkoisten operaatioiden johdonmukaisuutta, erityisesti kun kyseessä on yhteistyö muiden kansainvälisten kumppanien kanssa kriisialueilla;

Naton ja EU:n välinen yhteistyö turvallisuus- ja puolustusalalla

22. suhtautuu erittäin myönteisesti Ranskan aloitteeseen, joka koskee maan muodollista paluuta Naton sotilasarakenteisiin, ja puheenjohtajavaltio Ranskan toimiin EU:n

neuvostossa EU:n ja Naton voimien yhdistämiseksi, jotta voitaisiin vastata uusiin turvallisuushaasteisiin; suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Ranskan toimiiin Euroopan puolustusvoimavarojen yhdistämiseen tähtävien konkreettisten aloitteiden hyväksymiseksi; pitää myönteisenä myös Yhdysvaltojen viimeaikaista positiivista suhtautumista Euroopan unionin puolustusvoimavarojen vahvistamiseen;

23. kehottaa molempien järjestöjen jäsenvaltioita toteuttamaan EU:n ja Naton kumppanuutta joustavammin, määrätietoisemmin ja käytännöllisemmin; tukee siksi Ranskan hallituksen ehdotusta, jonka mukaan olisi luotava järjestelmälliset yhteydet Naton ja EU:n neuvoston pääsihteerien välille, jotta voidaan välttää sekaannukset erityisesti silloin, kun EU ja Nato toimivat yhdessä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi erilaisissa operaatioissa, kuten Kosovossa ja Afganistanissa;
24. korostaa, että EU on Naton keskeinen kumppani strategioissa, joiden avulla Nato voi poistua monimutkaisilta konfliktialueilta, koska sen käytössä on erityinen välineiden yhdistelmä: siviilioperaatiot, pakotteet, humanitaarinen apu, kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikka sekä poliittinen vuoropuhelu; kehottaa sen vuoksi niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka ovat myös Naton jäseniä, tehostamaan toimiaan Naton ja EU:n integroitua yhteistyötä koskevan kehyksen perustamiseksi ennen Lissabonin sopimuksen ratifiointia;
25. tunnustaa, että on ensiarvoisen tärkeää parantaa tiedustelutietojen yhdistämistä Naton jäsenten ja EU:n kumppanien keskuudessa;
26. toteaa, että Euroopan unionin kansalaiset tukevat operaatioita, joilla lievitetään inhimillistä kärsimystä konfliktialueilla; toteaa, ettei kansalaisilla ole riittävästi tietoa EU:n ja Naton operaatioista ja niiden tarkoituksesta; kehottaa siksi EU:ta ja Natoa tiedottamaan kansalaisille operaatioistaan sekä niiden tehtävästä turvallisuuden ja vakauden luomisessa ympäri maailmaa paremmin;
27. huomauttaa, että sekä Naton että EU:n olisi yhteistyönsä lujittamiseksi keskityttävä vahvistamaan perusvalmiuksiaan, parantamaan yhteentoimivuuttaan sekä koordinoimaan doktriinejaan, suunnitelmiaan, tekniikoitaan, kalustoaan ja koulutusmenetelmiään;

Euroopan unionin operatiivinen esikunta

28. tukee EU:n pysyvän operatiivisen esikunnan perustamista komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan alaisuuteen siten, että ETP:n sotilasoperaatioiden suunnittelu ja toteutus on osa sen tehtävää;
29. painottaa, että EU-operaatioista saatu kokemus on osoittanut, että operaatioiden pysyvien suunnittelu- ja komentovalmiuksien avulla voitaisiin lisätä operaatioiden tehoa ja uskottavuutta; painottaa, että ehdotettu Euroopan unionin operatiivinen esikunta tarjoaa ratkaisun tähän ongelmaan; muistuttaa, että kun otetaan huomioon EU:n keskittyminen siviili- ja sotilaskomponenteista koostuvaan toimintaan, tällainen rakenne ei olisi päällekkäinen minkään nykyisen rakenteen kanssa; muistuttaa vielä, että Naton päämajassa hoidetaan pääasiassa sotilaallista suunnittelua, kun taas EU:lla on ammattitaitoa suunniteltaessa ja toteutettaessa siviili- ja sotilasoperaatioita sekä siviili- ja

sotilaskomponentteja yhdisteleviä operaatioita, joita mikään muu maailmanlaajuinen toimija ei tällä hetkellä kykene onnistuneesti toteuttamaan;

30. korostaa, että Euroopan unionin operatiivinen esikunta täydentäisi Naton nykyisiä komentorakenteita eikä se entisestään heikentäisi Naton transatlanttista yhtenäisyyttä;
31. ehdottaa, että kunkin Natoon kuuluvan EU:n jäsenvaltion olisi yhteisymmärryksessä Naton kanssa osoitettava joukot, joita voidaan käyttää vain EU-operaatioihin, jotta voidaan estää EU:hun kuulumattomia Naton jäseniä torjumasta tällaista joukkojen käyttöä; katsoo, että näiden joukkojen käytössä olisi vältettävä päällekkäisyyttä;

Voimavarat ja kustannukset

32. on sitä mieltä, että EU:n ja Naton yhteisenä haasteena on samojen kansallisten henkilöstöresurssien ja valmiuksien käyttö; kehottaa EU:ta ja Natoa varmistamaan, että näitä rajallisia resursseja käytetään keskeisimpiin valmiuksiin, joilla vastataan nykyisiin vaikeisiin haasteisiin välttäen päällekkäistä työtä ja parantaen johdonmukaisuutta; katsoo, että strategisia ilmakuljetuksia, jotka ovat esimerkki suhteellisen niukasta ja kalliista operatiivisesta keinosta, olisi pidettävä mahdollisuutena EU:n ja Naton jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön; kehottaa EU:n jäsenvaltioita yhdistämään, jakamaan ja yhteisesti kehittämään sotilaallisia voimavarojaan, jotta voidaan välttää haaskaus, luoda mittakaavaetuja sekä lujittaa Euroopan puolustuksen teknologista ja teollista perustaa;
33. katsoo, että sotilaallisten resurssien selvästi tehokkaamman käytön ohella lisäinvestoinnit puolustukseen tietyissä EU:n jäsenvaltioissa ovat välttämättömiä Euroopan turvallisuusetujen vuoksi; vaatii lisäämään tuntuvasti yhteisten kustannusten osuutta jokaisessa Naton ja EU:n sotilasoperaatiossa; toteaa, että Naton eurooppalaisten jäsenten ja toisaalta Yhdysvaltain puolustusmenot eroavat toisistaan merkittävästi niin laajuudeltaan kuin tehokkuudeltaankin; kehottaa EU:ta sitoutumaan maailmanlaajuisesti tasapuolisempaan taakan jakamiseen; kehottaa myös Yhdysvaltoja osoittamaan parempaa valmiutta kuunnella Naton eurooppalaisia jäseniä rauhaan ja turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä;
34. tunnustaa, että Lissabonin sopimuksella vahvistetulla Euroopan puolustusvirastolla voi olla tärkeä vaikutus puolustusmateriaalin kustannustehokkaiden hankintojen ja paremman yhteentoimivuuden kannalta;

Nato- ja EU-jäsenyyden yhteensopivuus

35. vaatii, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on osallistuttava EU:n ja Naton välisiin tapaamisiin ketään syrjimättä; painottaa, että arvojen ja turvallisuusjärjestelyjen yhtenäisyys on elintärkeä tekijä rauhan, vakauden ja vaurauden takaamiseksi Euroopassa;
36. ehdottaa, että EU:n jäsenyyttä hakeneet Naton jäsenvaltiot otetaan tiiviimmin mukaan ETPP:n ja Euroopan puolustusviraston toimintaan;
37. toteaa, että on olennaisen tärkeää tunnustaa ja ratkaista yhteensopivuusongelma EU:hun kuulumattomuuden ja Nato-jäsenyyden sekä Natoon kuulumattomuuden ja EU-jäsenyyden välillä, jotta ei haitata EU:n ja Naton välisen yhteistyön toimivuutta;

38. pahoittelee erityisesti sitä, että Kyproksen ongelma edelleen vakavasti haittaa EU:n ja Naton yhteistyön kehittämistä;
39. kannustaa Kyprosta EU:n jäsenvaltiona tarkistamaan rauhankumppanuuden jäsenyyttä koskevaa poliittista kantaansa ja kehottaa Naton jäsenvaltioita pidättäytymään veto-oikeutensa käytöstä tavalla, joka estää EU:n jäsenvaltioita tulemasta Naton jäseniksi;
40. pitää tervetulleena, että Naton Bukarestin huippukokouksessa Naton jäsenvaltiot antoivat tunnustusta vahvemman ja toimintakykyisemmän Euroopan antamalle panokselle ja että Nato on valmis uusiin laajentumisiin; toteaa, että Euroopan itäpuolisten naapuruuspolitiikan maiden sekä niiden demokraattisen kehityksen ja oikeusvaltion kehittymisen kannalta eurooppalaisen näkökulman ja siten itäisen kumppanuushankkeen mahdollistava politiikka on äärimmäisen tärkeää;
41. on sitä mieltä, että Naton tulevissa laajentumisissa kukin tapaus olisi arvioitava sen omien ansioiden perusteella; vastustaisi kuitenkin Euroopan turvallisuusetujen perusteella organisaation laajentamista maihin, joissa jäsenyydellä ei ole asukkaiden tukea tai joilla on vakavia ratkaisemattomia aluekiistoja naapureidensa kanssa;
42. huomauttaa, että monille EU:n naapureille Nato- ja EU-jäsenyydet ovat realistisia ja yhteensopivia tavoitteita, joskin vasta pitkällä aikavälillä;
43. katsoo, että jos ja kun Venäjstä tulee aito demokratia, sen ja EU:n välisen yhteistyön syvyys voisi saavuttaa ennennäkemättömän tason; kehottaa Venäjää siksi muuntautumaan todelliseksi demokratiaksi oikeusvaltioperiaatetta soveltaen sekä kitkemään kaikki käytännöt, joissa poliittisia tavoitteita edistetään väkivallan keinoin; toteaa, että Venäjän äskettäin ehdottamat kahdenväliset turvallisuusjärjestelyt heikentäisivät merkittävästi Euroopan unionin turvallisuusjärjestelmän yhtenäisyyttä ja haittaisivat myös Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välisiä suhteita;
44. odottaa niitä mahdollisuuksia, joita Naton tuleva 60-vuotisjuhlahuippukokous Strasbourgissa ja Kehlissä tarjoaa Naton uudistamiseksi sekä sen ja Euroopan unionin välisen suhteiden vahvistamiseksi;
 - o
 - o
 - o
45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Nato-maiden ja EU:n jäsenvaltioiden parlamenteille, Naton parlamentaariselle yleiskokoukselle sekä Yhdistyneiden kansakuntien, Naton, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön sekä Euroopan neuvoston pääsihteereille.

PERUSTELUT

"...Välinpitämättömyys ... hyödyttää hyökkääjää – ei koskaan uhria, jonka tuska on suurempi, jos hän kokee itsensä unohdetuksi. Poliittinen vanki sellissään, nälkää näkevät lapset, kodittomat pakolaiset – jos unohdamme heidän hätänsä, emmekä lievitä heidän yksinäisyyttään antamalla heille toivonkipinää, pyyhimme heidät ihmiskunnan muistoista. Kieltämällä heiltä ihmisarvon petämme myös omamme."

Elie Wiesel, juutalaisvainoista selvinnyt.

Päivää ennen kuin natsit miehittivät Sudeettialueet 70 vuotta sitten pääministeri Chamberlain palasi Hitlerin tavattuaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja heilutti kädessään Münchenin sopimusta: "Rauha meidän ajallemme". Toiveajattelu voi koitua kohtaloksi.

Turvallisuuteemme liittyviä tärkeimpiä kysymyksiä pohtiessamme ja erityisesti niitä koskevia suuntaviivoja laatiessamme meidän on oltava kaukonäköisiä ja riittävän itsenäisiä vapautumaan oman edun tavoittelusta.

2000-luvulla maailmalla on edessään monenlaisia – niin vanhoja kuin uusia – turvallisuushaasteita, jotka uhkaavat monien ihmisten henkeä ja aiheuttavat paljon inhimillistä kärsimystä. Euroopan unionilla on ainutlaatuinen mahdollisuus ja velvollisuus edistää maailman vakautta. Viime vuosikymmenellä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittymisen myötä EU on hankkinut merkittäviä siviili- ja sotilasvoimavaroja tämän tavoitteen täyttämiseksi ja on nyt alkanut toteuttaa operaatioita eri puolilla maailmaa.

Vaikka EU on osoittautunut maailmanlaajuiseksi toimijaksi ETPP-operaatioiden kehittymisen myötä, operaatiot ovat luonteeltaan konfliktien ehkäisyyn ja niiden jälkeiseen hallintaan keskittyviä siviilioperaatioita. Tämän vuoksi Euroopan unionin ja Naton välinen yhteistyö ja synergia ovat ensisijaisen tärkeitä, jotta voidaan tavoitella yhteistä kansainvälisen rauhan ja vakauden edistämisen tavoitetta. On syytä muistuttaa, että 94 prosenttia Euroopan unionin kansalaisista kuuluu Natoon ja että suurimmalle osalle Euroopan unionin jäsenvaltioista, jotka ovat myös Naton jäseniä, Nato on Euroopan yhteisen puolustuksen ensisijainen kehys.

EU:n ja Naton välisiä suhteissa on siten väistämättä paljon tilaa täydentävyydelle. Suhteiden täydentämistä haittaavat kuitenkin usein niin tekniset kuin poliittiset esteet. Mietinnön tavoitteena on siten ehdottaa kauaskantoisia ratkaisuja Euroopan unionin ja Naton välisten suhteiden elvyttämiseksi, jotta ne voisivat tehokkaasti torjua olemassa olevia turvallisuushaasteita.

Ensimmäinen ongelma liittyy EU:n rajoitteisiin kriisinhallintaoperaatioiden toteuttamisessa. Tällä hetkellä EU:lta puuttuu pysyvä suunnittelu- ja komentorakenne (operatiivinen esikunta). EU:lla on kolme vaihtoehtoa valita operatiivinen esikunta kriisinhallintaoperaatioilleen. Ensinnäkin se voi valita yhden EU:n käyttöön tarjotuista viidestä kansallisesta esikunnasta,

jolloin EU:n kyky reagoida hätätilanteisiin viivästyy ja heikkenee merkittävästi. Toinen vaihtoehto on käyttää Pohjois-Atlantin puolustusliiton Euroopan-joukkojen pääesikuntaa (SHAPE) "Berliini plus" -järjestelmän puitteissa, mikä merkitsee EU:n ja Naton välisiä neuvotteluja ja tilapäisen komentoketjun perustamista (Althea-operaatiota koskevat neuvottelut kestivät kahdeksan kuukautta). Tämä vaihtoehto tekee nopeasta reagoinnista mahdollista. Kolmantena vaihtoehtona on käyttää EU:n operatiivista keskusta Brysselissä, mutta vain sillä ehdolla, että kaksi edellä mainittua vaihtoehtoa eivät ole käytettävissä. EU:n operatiivinen keskus ei ole pysyvä rakenne. Se voidaan käynnistää viiden päivän sisällä, ja 20 päivän sisällä se on täydessä toimintavalmiudessa enintään 2 000 sotilaan operaatioihin. Ongelmana on se, että operatiivisen keskuksen käynnistysprosessi edellyttää Euroopan unionin sotilasesikunnan (EUSE) työtä, jolloin tämä ei kykene hoitamaan muita tärkeitä tehtäviään, kuten kriisivalmiuden strategista suunnittelua, sotilasstrategisen valmiuden suunnittelua jne. Nämä puutteet vaikuttavat merkittävästi EU:n operaatioiden tehoon ja uskottavuuteen ja rajoittavat sitä.

Ratkaisuksi toimintaa rajoittavaan tilanteeseen, jossa Euroopan unionilla on monia eri vaihtoehtoja valita kriisinhallinnan operatiivinen komentotapa, mietinnössä ehdotetaan Euroopan unionin operatiivisen esikunnan perustamista. Esikunta olisi sijoitettava Brysseliin neuvoston pääsihteerin / yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan alaisuuteen, jotta voidaan taata maksimaalinen teho ja koordinointi. Tämä mahdollistaisi poliittisten kantojen ja päätösten sisältämien sotilaallisten johtopäätösten tehokkaan kääntämisen ja viestinnän poliittisille johtajille. On kuitenkin painotettava sitä, että Naton päämaja keskittyy sotilaalliseen suunnitteluun, kun taas EU keskittyy siviilioperaatioihin ja yhdistettyihin siviili- ja sotilasoperaatioihin. EU on ainoa maailmanlaajuinen toimija, joka kykenee onnistuneesti toteuttamaan tällaisia operaatioita.

Toiseksi sotilaallisten voimavarojen tehon käyttö on asia, joka vaikuttaa niin ETPP:n kuin Natonkin operaatioiden toimintaan. EU:n 27 jäsenvaltiota käyttävät yhteensä 200 miljardia euroa puolustukseen, mutta siitä huolimatta eurooppalaisilla ei ole riittävästi tarvittavin taidoin varustettuja sotilaita. Jäsenvaltioiden armeijoissa työskentelee lähes kaksi miljoonaa henkilöä, mutta EU voi käyttää ja ylläpitää ainoastaan 60 000:tta sotilasta ympäri maailmaa. On siis ensisijaisen tärkeää ja itse asiassa EU:n ja Naton välisen tehokkaan yhteistyön edellytys, että jäsenvaltiot hyödyntävät paremmin sotilaallisia voimavarojaan. Valitettava tosiasia on myös se, että Naton eurooppalaiset jäsenet eivät kannata reilua osaa taakasta sen enempää kulujen kuin henkilöstönkään suhteen. Mietinnössä perätään muutosta asiaan: Yhdysvaltain ei pitäisi olla Natossa maksava jäsen.

Kolmanneksi tietyt Naton ja EU:n jäsenvaltioiden väliset kiistat, kuten Kyproksen osallistuminen EU:n ja Naton välisiin kokouksiin ja Turkin yhteistyö EU:n ja Naton operaatioissa, ovat asettaneet suuria esteitä Naton ja EU:n välisen yhteistyön tehokkuudelle. Kahden järjestön yhteensopivuutta edistäisi suuresti yhteinen sitoumus saada kaikki EU:n jäsenvaltiot osallistumaan EU:n ja Naton yhteisiin kokouksiin. Yhtä tärkeää on se, että EU:n jäsenyyttä hakeneille Naton jäsenille myönnettäisiin ainakin Euroopan puolustusviraston liitännäisjäsenen asema. Ne pitäisi sisällyttää tiiviimmin myös ETPP:n rakenteisiin. EU:n ja Naton välinen tehokas yhteistyö voidaan saavuttaa ainoastaan poistamalla lopullisesti jännitteet Naton ja EU:n jäsenvaltioiden väliltä.

Lopuksi on todettava, ettei Venäjän roolia EU:n ja Naton välisten suhteiden tulevaisuudessa voida jättää huomiotta. Äskeninen Georgian kriisi paljasti valitettavasti Venäjän valmiuden harjoittaa aggressiivista ja vakautta horjuttavaa ulkopolitiikkaa. Näiden tapahtumien ja Venäjän ehdottaman uuden "turvallisuuspaketin" valossa Euroopan unionin olisi tehtävä selväksi, että vaikka se toivookin turvallisuusvuoropuhelun Venäjän kanssa jatkuvan, se ei aio hyväksyä suunnitelmaa, jolla yritetään yksipuolisten turvallisuusasetujen ajamiseksi ohittaa tai kyseenalaistaa Euroopan nykyinen turvallisuusjärjestelmä, joka perustuu demokraattisten vapauksien turvaamiseen transatlanttisen liiton kautta.

Loppuhuomiot

Kaikkia mietinnön ajatuksia ei voida välttämättä toteuttaa lähitulevaisuudessa, mutta meidän olisi kyettävä katsomaan seuraavia vaaleja pidemmälle. Olisi itsensä pettämistä uskoa, että ihmisluonto olisi muuttunut paremmaksi viime vuosituhansien aikana. Ihminen haluaa yhä käyttää valtaa naapuriinsa, niin yksilötasolla kuin kollektiivisestikin, mikä vaikuttaa usein tuhoisasti yhteiseen hyvään. Vain kehittyneet demokratiat voivat yrittää säilyttää humanit pyrkimyksensä ja kanavoida itsekkäät toimet yhteisen hyvän eduksi. Jopa kehittyneimmät demokratiat ovat kaukana ihanteellisesta yhteiskunnasta, mutta ainoa keino korjata demokratioidemme puutteet on lisätä demokratiaa!

EU on ihmiskunnassa ennennäkemätön menestys, jossa ihmiset pyrkivät näkemään ulkomaalaisen toisena ihmisenä ja kumppanina eivätkä kilpailijana. Olemme pikkuhiljaa luomassa maailmanlaajuista ihmisten yhteistä tiimiä, maailmaa ilman rajoja – "une terre sans frontières". EU:n on mentävä eteenpäin, koska meitä ympäröivä maailma muuttuu nopeammin kuin mihin me poliitikot ehdimme reagoida. Hitaudemme aiheuttaa turhaa inhimillistä kärsimystä, mutta emme kykene tuntemaan tuskaa, ennen kuin se koskettaa meitä henkilökohtaisesti. Meidän on kuultava myös kaukaiset avunpyynnöt ja toimittava. Se on meidän moraalinen velvollisuutemme ja etumme pitkällä aikavälillä. Haluaisimmehan mekin, että joku tulisi pelastamaan, jos huutaisimme. Meidän pitäisi olla säälimättömän rehellisiä ja oppia tuskaisesta menneisyydestämme. Mosaiikkimaisen luonteensa ansiosta EU ei muiden valtojen tapaan jaa maailmaa kahtia, vaan sillä on ainutlaatuinen mahdollisuus rakentaa rauhaa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan ammattitaitoisia sovittelijoita ja lääkäreitä, mutta ilman sotilaallista ulottuvuutta EU on kuin hampaaton koira, joka haukkuu.

Jos noudatamme inhimillisen kärsimyksen helpottamisen logiikkaa, ihmiskunnalla on jonain päivänä sitovat menettelysäännöt, joita tukee maailmanlaajuinen armeija. Emme halua Ruandan toistuvan! Täysin YK:n varustama ja tukema sinikypärien armeija. Se olisi ainoa armeija, jolla olisi käytössään ydinaseita. Toisen maailmansodan jälkeen kukaan ei olisi osannut ennustaa, kuinka pitkälle me Euroopassa pystymme kehittymään. Sama koskee myös tulevaisuutta. Meidän pitää luottaa omaan kykyymme nujertaa esteet, joista suurin on oma lyhytnäköisyytemme. Ainoa ratkaisu maailmanlaajuisiin ongelmiin on maailmanlaajuinen hallinta, mutta maailmanlaajuinen armeija ei toteudu minun toimikausieni aikana...

Edessämme oleva tie on hyvin pitkä, kivinen ja usein ylämäkeä, mutta se on toissijaista. Vain sillä on merkitystä, että olemme menossa oikeaan suuntaan. Meidän on nostettava itsemme jokapäiväisten poliittisten taistojen yläpuolelle ja etsittävä inspiraatiota esi-isistämme. Sodan riehuessa vuonna 1943 Jean Monnet teki radikaalin ja siihen aikaan epärealistisen ehdotuksen eurooppalaisesta liittovaltiosta. Hän uskoi vilpittömästi Lamartinen sanoihin: "Utopia on vain

ennenaikainen todellisuus." Jos haluamme olla johtajia, meidän on jatkettava eteenpäin samassa hengessä.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

työjärjestyksen 48 artiklan 3 kohdan mukaisesti
GUE/NGL-ryhmä

Vaikka mietinnössä kriitikkömästi kannatetaan Euroopan unionin ja yhä aggressiivisemmin käyttäytyvän Naton tiivistä yhteistyötä, tuomitsemme erityisesti sen, että mietinnössä:

- kehotetaan lisäämään Naton ja EU:n yhteistyötä kehittämällä "Berliini plus" -järjestelmää sekä järjestelyillä, jotka antavat EU:lle mahdollisuuden käyttää Naton rakenteita ja valmiuksia, jotta organisaatiot voivat puuttua kriiseihin sotilaallisin keinoin;
- kehotetaan luomaan pysyvät rakenteet EU:n ja Naton yhteistyötä varten,
- kehotetaan edelleen kehittämään EU:n nykyisiä sotilaallisia valmiuksia ja kannustetaan EU:n jäsenvaltioita lisäämään puolustusmenoja,
- ollaan valmiita hyväksymään Georgia ja Ukraina Naton jäsenyysuunnitelmaan (luonnoksen laatimisen ajankohtana),
- tuetaan EU:n pysyvän operatiivisen esikunnan perustamista,
- kannatetaan siviili- ja sotilasvalmiuksien tahallista sekoittamista ja hämärtämistä,
- todetaan, että strategiset ydinaseet ovat sotilaallisen turvallisuuden viimeinen tae ja että niiden olisi pysyttävä sellaisina,
- hyväksytään niin sanotut humanitaariset interventiot,

sekä vaadimme:

- siviili-EU:ta,
- Naton ja EU:n tiukkaa erottamista,
- ydinaseiden hävittämistä,
- sotilasmenojen käyttöä siviilitarkoituksiin,
- Naton lakkauttamista!

Allekirjoittajat:

Pflüger, Tobias
Meyer Pleite, Willy
Meijer, Erik
Flasarovà, Věra
Triantaphylides, Kyriacos
Adamou, Adamos
Pafilis, Athanasios
Pedro Guerreiro

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	21.1.2009
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 -: 11 0: 17
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elmar Brok, Colm Burke, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Aurelio Juri, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Călin Cătălin Chiriță, Pierre Pribetich